

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 27 August 2008 20:09 - Last Updated Sunday, 14 June 2009 07:08

மலையக மக்களின் பெயரில் வளர்ச்சி பெற்று வந்த பிழைப்பு வாத தொழிலாளர் காங்கிரஸ், இதனை தனது பிழைப்புக்கே சாதகமாக பயன்படுத்திக் கொண்டது. இந்த மக்களின் நலனில் தமிழ் சிங்கள கட்சிகள் ஏறெடுத்துக் கட்டி பார்க்கவில்லை. மலையக மக்களை நாடும் கடத்த தொடர்ச்சியான பல பச்சேச்சு வார்த்தைகளை இந்தியாவின் நடத்தினர்.

1947 இல் நேரு - சனேநாயக்கா இரண்டாவது தடவையாக 8 லட்சம் மலையக மக்களின் தலைவிதி தொடர்பான பச்சேச்சு வார்த்தையை நடத்தினர்.

1953 இல் நேரு - டல்லி பச்சேச்சு வார்த்தை லண்டனில் நடந்தது. இதில் இந்தியா 3 லட்சம் பரே ஏற்க வணேடும் என்றும், மற்றவர்களுக்கு இலங்கை பிரஜாவரிமனை வழங்க வணேடும் என்றும் ஒப்பந்தம் பச்சேப்பட்டது. இதில் 3 லட்சம் மக்களை கட்டாயத்தின் பெயரில் நாடும் கடத்தப்படுவர் என்று கபறியதால், இதனை நேரு ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்ததால் ஒப்பந்தம் கையெழுத்தாகவில்லை.

1954 இல் நேரு - கொத்தலாவல பச்சேச்சு வார்த்தை புதுடெல்லியில் நடப்பெற்றது. இதுவும் தோல்வி பெற்றது.

1962 க்கு பின்பாக பகிஸ்தானுக்கு 5749 பரே நாடும் கடத்தப்பட்டனர்.

1964 இல் 1008269 மலையக மக்கள் இலங்கையில் இருந்தனர். இவர்கள் தொடர்பாக 1964.10.30 இல் சிறீ மா-சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது. மலையக மக்களை நாட்கடத்துவதை துரிதமாக்கியது. இந்த ஒப்பந்தப்படி 975000 பரேலில் 525000 பரேலு, அவர்களின் இயற்கை அதிகரிப்புடன் 15 வருடத்தில் இந்தியாவிற்கு நாட்கடத்துவதை உறுதி செய்தது. அதே நேரம் 3 லட்சம் பரேலுக்கு அவர்களின் இயற்கை அதிகரிப்புடன் இலங்கை பிரஜாவூரிமை வழங்குவதாக இனவாதிகள் ஒத்துக்கொண்டனர். 1.5 லட்சம் பரேலின் தலைவிதியை 1974 இல் தீர்மானிப்பதாக கூறியது.

1974 இல் சிறீ மா - இந்திரா ஒப்பந்தம் முந்திய ஒப்பந்தங்களுக்கு உட்படாத மக்களை பரஸ்பரம் பாதிக்க பங்கிட்டுக்கொள்வதாக கையெழுத்திட்டு ஒரு மாபெரும் மனித விரோதத்தை அரங்கேற்றினர்.

ஒரு மக்கள் கட்டத்தின் தலைவிதியை, மனித விரோதங்களுக்கு தலைமை ஏற்ற இரு தலைவர்கள் தீர்மானிக்கவும் விடையமாகினர். மக்களை மந்தகை கட்டம் போல் நடத்தினர். இடதுசாரி மற்றும் முற்போக்கு வடேமிட்ட இனவாத அரசு நிலவிய காலத்தில் தான், இந்த மாபெரும் இனவிரோத ஒப்பந்தங்கள் அரங்கேறின. இந்த இனவாத ஆட்சிகளில் இலங்கையின் போலி இடதுசாரிகள் முக்கிய பொறுப்புகளில் இருந்தனர். வலதுசாரிகள் இதற்கு ஆசி வழங்கினர். இலங்கை இனவாத வரலாற்றில் எதிர்ப்பற்ற வகையில் நாட்கடத்துவதை அனைவரும் அங்கீகரித்தனர். 1971-77 இல் உட்குணியுடன் நாய் பிடிப்பது போல் மலையக மக்களை பிடித்து, ஆயிரக்கணக்கில் இந்தியாவிற்கு நாட்கடத்துவதின் ஓட்டு மொத்தமாக நாட்கடத்துப்பட்டவர்களில் 88 சதவீதமானவர்கள் இந்தியாவை முன்பே பார்த்ததேயில்லை. இந்த நிலையில் ஒரு மனித விரோதம் அரங்கேறியது. இக்காலத்தில் தமிழ் தேசியம் இன்றைய ஆயுதப்போராட்டங்களுக்கு அத்திவாரமிட்ட காலமாகும். ஆனால் இந்த மலையக மக்களையிட்டு போராட்டவில்லை. நாட்கடத்துவதில் வகைம் பெற்றது.

ஆண்டும்
பெற்றோர்

இந்தியா அனுப்பப்பட்டோர்

இலங்கைப் பிரசாவூரிமலை

1964	14	
-		
1965	51	-
1966	1910	-
1967	2648	-
1968	2123	170
1969	5284	2929
1970	8733	7469
1971	21867	13696
1972	27575	16107
1973	33175	15805

1974	-	-
1975	106425	60813
1976	190802	104570
1978 ஜூன் 30 வரை	229925	131473

1971-77 க்கு இடையில் வகைமாக நாடாக்கடத்தல் நடந்தது. விசேட புகைவண்டி இதற்கென இனவாதிகள் பயன்படுத்தினர் இந்த அவலமான புகைவண்டியில் எழுந்த கதறல்கள் அந்த வண்டி சனெற இடமெல்லாம் பிரபலித்து எதிரொலித்தது. இந்த புகைவண்டிக் கு "அழகைக் கோச்சி" என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று. ஒரு இனத்தின் பிரிவிலும் சோகத்திலும் மற்றைய இனங்கள் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தினர். இதன் மூலம் அற்புத எலும்புகளை மற்றைய தேசியங்கள் பெற்றுக் கொண்டன. 19.10.1983 வரை மொத்தம் 107580 குடும்பத்தகைச் சேர்ந்த 428380 பேர் நாடாக்கடத்தப்பட்டனர்.

மனித விரோத வரலாற்றை இனவாதிகள் அரங்கேற்றிய போது, சிறுபான்மை இனங்களின் தலைவர்களும் சொந்த இனத்தேசிய தலைவர்களும் அப்பட்டமான துரோகத்தையே கையாண்டனர். சிறீ மா- சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் செய்த போது துண்டமான அரசாங்கத்தில் நியமனம் எம்பியாக நக்கியே பிழைப்பை நடத்தினார். இந்த ஒப்பந்தத்தை எதிர்த்தால் சொத்துகள் பறிக்கப்படும் என்ற மசோதாவை பாராளுமன்றம் நிறைவேற்றியது. இன தலைவர்களாக இருந்த சொத்துக்கு சொந்தக்காரர்கள், இந்த ஒப்பந்தத்தை அனுசரித்து ஆதரித்து நின்றனர். 1967 நாடாக்கடத்த வசதியாக நாடாற்றவர்கள்கை கண்டறிய தனி இடாப்பு அவசியம் என்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் செயலாளர் பீற்றர் கெனமன் கொண்டுவந்த போது, அதற்கு இனவாதிகள் கட்சிபதேமின்றி ஆதரித்தும் பசேயும் வாக்களித்தனர். இதையே சிறீ மா 1964 கொண்டுவரமுயன்ற போது சாததியமாகவில்லை. இனவாதம் போலி கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளையும் கட்டவிட்டுவகைகவில்லை. சிறீ மா- சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தை எதிர்த்து வந்த தமிழரசுக்கட்சி, 1966ம் ஆண்டு ட்டலி சனேநாயக காவின் ஆட்சியில் இதை ஆதரித்ததுடன் நாடாக்கடத்துவதற்கு ஒத்துழைத்தனர். இதை எதிர்த்த

எம்.மாணிக்கம் தனது பதவியைத் துறந்தார்.

1949 இல் மலையக மக்களின் பிரஜாவூரிமனை பறிக்கப்பட்டதை எதிர்த்து உருவான தமிழரசுக் கட்சி அந்தக் கோரிக்கையை கைவிட்டது. இந்த நிகழ்வு மீண்டும் அம்மக்களுக்கும், தமிழ் மக்களுக்கும் செய்த வரலாற்றுத் துரளோகமாகும். இந்த துரளோகத்தை 1957 இல் யூலை 27 இல் செய்து கொண்ட பண்டா - சலெவா ஒப்பந்தம் பார்த்தியாக்கியது. அந்த ஒப்பந்தம்

1.சிங்கள குடியேற்றத்தை நிறுத்தல்.

2.தசேய சிறுபான்மை மொழியாக தமிழை அங்கீகரித்தல்.

3.வடக்கு - கிழக்கில் தமிழ் நிர்வாக மொழியாக இருத்தல்.

4.தமிழ் மக்கள் தம் கருமங்களையெல்லாம் தமிழில் ஆற்றவும், பண்பாட்டை வளர்க்கும் உரிமை உண்டு.

5.பிரதேச சபை மஹிமை பிரதேச சபாட்சி வழங்கப்படும்.

மலையக மக்களின் பிரஜாவுரிமை என்ற விடயத்தை அப்படியே கைவிட்டனர். மாறாக அந்த இனவாதத்தை அங்கீகரித்தே இந்த ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது. தசேயம் குறுந்தசேயமாக சிதறந்ததை காட்டுகின்றது. இது இன்று வரையிலும் செய்யப்படவில்லை. மற்றைய இனங்கள் மலே இனவாதத்தை கையாள்வதை அங்கீகரித்தே, இந்த ஒப்பந்தம் சலுகை பெறுவதை உறுதி செய்தது. ஒரு நாட்டில் இனவாதத்தை எதிர்த்து நடக்கும் ஒப்பந்தங்கள், மற்றைய இனங்கள் மலே இன ஒடுக்க முறையை ஒழிப்பதை நிபந்தனையாகக் கொள்ள வேண்டும். இல்லாத வரையிலும் மற்றைய இனங்கள் மலே இன ஒடுக்க முறையை இணைந்து அங்கீகரிப்பது என்பது, இந்த ஒப்பந்தத்தை கிழித்தெறிவதற்கு முன் கட்டியே அங்கீகரிப்பதை நிபந்தனையாகக் கொள்ளுகிறது. ஒப்பந்தம் கிழித்தெறியப்பட்டது என்பது உண்மையில் தமிழ் தலைவர்களின் சொந்த துரோகத்தில் இருந்தே தொடங்குகின்றது. மற்றைய இனங்களின் ஒடுக்க அங்கீகரிக்கும் இணை ஒப்பந்தங்கள் இனவாதத்தில் மலே துளிர்க்கின்றது. இந்த ஒப்பந்தங்கள் பரஸ்பரம் சொந்த இனத்தின் மீதான இனவாத அணிதிரட்டலை மலே ஆழமாகக் கொள்ளுகிறது.

இந்த ஒப்பந்தம் அழுவல் செய்யப்படவில்லை. 1958.4.8 இல் இந்த ஒப்பந்தம் பகிரங்கமாக இனவாதிகளின் முன்னிலையில் கிழித்தெறியப்பட்டது. இனவாதத்தை ஒழிக்காத பல தசேய இனங்கள் உள்ள நாட்டில், இரண்டு இனங்கள் மற்றைய இனங்களை ஒடுக்குவதை அங்கீகரித்து செய்யும் ஒப்பந்தத்துக்கு நடக்கும் கதியே விரைவில் நடந்து முடிந்தது.

1960 இல் தமிழரசுக் கட்சி நான்கு கோரிக்கையை வைத்தது.

1.பிரதேச சபைகளை அமைத்தல், குடியேற்றங்களை நிறுத்தல்

2.தமிழ் மொழிக்கு சட்ட அந்தஸ்து

3.பிரஜாவரிமசை சட்டத்தை திருத்தல்

4.குடியரிமை பிரச்சனை தீர்க்கும் வரை 6 நியமன உறுப்பினரில் நான்கை மலையைக் கள்கள்கு வழங்கல்

தமிழரசுக் கட்சி மீண்டும் சில கோரிக்கையுடன் தம்மை நிலைநிறுத்த முன்வைத்தனர். பிரஜாவரிமசை சட்டத்தை திருத்தக் கோரினர்களே ஒழிய நீக்கக் கோரவில்லை. இதற்குள்ளேயே இனவாதமும், பிரஜாவரிமையைப் பறிக்கும் கோரிக்கையும் உள்ளடங்கிய வகையில், அரசியல் ரீதியாக இனவாதமாக ருழிந்து காணப்பட்டது. அத்துடன் இந்த குடியரிமையை தீர்க்கும் வரை பாராளுமன்ற கதிரைக்கு சிலரை நியமிக்க கோரினர்.

இதன் மஹிமம் இதனை உடனடியாகத் தீர்க்க தவேயையில்லை என்ற அரசியல் உள்ளடக்கம் மஹிமம், இனவாதத்தை தொடர்பும் கண்ணியக் கோரினார். இனவாதத்தை ஒழிக்க போராடும்வதற்குப் பதில் அதனை தொடர்பும் வகையில் கோரிக்கைகளை அமையத் துக்கக் கொண்டனர்.

1965 இல் சலெவா - டட்லி இரகசிய ஒப்பந்தம் மஹிமமே டட்லி ஆட்சிக்கு வந்தார். இதனை தொடர்ந்து டட்லி ஆட்சி ஏறும்வதற்கு முதல் நாள் அதாவது 24.3.1965 இல் டட்லி - சலெவா ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது. இதன் உள்ளடக்கம்

1.மாகாணசபை அமையுப்து

2.வடக்கு கிழக்கில் தமிழ்மொழி அமுலாக்கம்

3.சிங்கள குடியேற்றத்தை தடுப்பது

இந்த ஒப்பந்தமும் மலேமும் ஆழமான இனவாதத்தில் தமிழரசுக் கட்சி சிதைந்ததைக் காட்டுகின்றது. முந்திய ஒப்பந்தத்தை விட பதவி சுகத்துடன் மக்களை ஏமாற்றும் ஒரு நாடகத்தை தமிழரசுக் கட்சி ஆடியது. மலையை மக்களுக்கு முதுகில் குத்துவதில் தலையிறந்தவர்களாக இருந்தனர். ஒப்பந்தம் மறுபடியும் இலங்கை இனவாதத்தை ஒழிப்பதைக்

கோரவில்லை. சில எலும்புகளைப் பெற்ற படி இனவாதத்தை தொடரவும் அதற்கு ஒத்துழைப்பதை உறுதி செய்தனர். இருந்த போதும் பெரும்பான்மை இனவாதிகள் சிறுபான்மை இன உதவி இன்றி இனவாதத்தை கட்டவிழ்த்து விட முடியும் என்பதால், எலும்புகள் வீசப்பட்டுவதே அனுமதிக்கவில்லை. இந்த எலும்புகளான ஒப்பந்தத்தை 1968 இல் கைவிட்டனர். சிறீ மா-சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தை எதிர்த்து வந்த தமிழரசுக் கட்சி, அதைப்பற்றி ஒப்பந்தத்தில் ஒரு வாரத்தை கட்ட முன்வகைக்கவில்லை. இது போல் பிரஜாவூரிமையினை கப்பல்களின் கதியையும் இந்த ஒப்பந்தம் பிழைக்காமல் செய்தது. மக்களின் வாக்கை கவராமலும் அந்த மக்களின் உரிமைகளைப் பற்றி வாய்க்கிய பிழைகள், அந்த மக்களின் முதுகில் குத்தி துரோகத்தை தொடர்ந்தனர். தமிழரசுக் கட்சியின் இனவாத வரலாறு இப்படித் தான் பல ஆதாரத்துடன் தொடர்ந்தது. இந்த நிகழ்வும் இலங்கையில் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சிறுபான்மை இனம் சார்ந்த ஒரு இனவாத நடவடிக்கையாகும். புரஜாவூரிமையினை கப்பல்களின் போது தமிழ் தலைவர்கள் இதனை ஆதரித்தே நின்றனர். எதிர்த்தவர்கள் பின்மறைமுகமாக ஆதரிக்கத் தொடங்கினர். மலையக மக்கள் உழைக்கும் வரக்கூடிய இருந்தாலும், அந்த வரக்கூடிய தமக்கு எதிரானது என்பதாலும், தமிழ் தசீயம் இந்த பறிப்புக்கு கம்பளம் விரித்தது.

இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தம் 1987 இல் செய்து கொள்ளப்பட்ட போதும் இந்த துரோகம் மீண்டும் அரங்கேறியது.

சரத்து 1.2 இல் மலையக மக்களை இலங்கையின் ஒரு தசீய இனமாகவே ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. தசீய இனமாக தமிழ், சிங்கள, முஸ்லீம், பர்ஹர்களே தசீய இனமாக ஏற்றவர்கள், மலையக மக்களை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. மாறாக அவர்களை மற்றொரு சரத்து மட்டும் திருப்பியனுப்புவதே உறுதி செய்தனர்.

சரத்து 2.16 இல் இலங்கையில் உள்ள மலையக மக்களை இந்தியாவிற்கு அழைத்துக் கொள்ள துரிதமாக இந்தியா செயற்படும் என்று இணக்கப்பட்டது. இந்த ஒப்பந்தத்தின் இனவாதத்தை எதிர்த்து தமிழ் தசீயம் போராடவில்லை. மலையக மக்களை இலங்கை ஒரு சிறுபான்மை தசீய இனமாக ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கும் ஒப்பந்தம் அனைத்துமே, இனவாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே எழுகின்றது. மலையக மக்களின் உரிமைகளை காக்கக் கருவிக் கொடுக்க மறுக்கும் தசீயம், குற்றுத் தசீயமாக இனவாதமாக சீரழிந்து கிடப்பதையே காட்டுகின்றது.

